

dre lignende skoler været henvist til at klare sig igennem med støttemulighederne efter fritidslovgivningen samt ved hjælp af de forholdsvis begrænsede tilskud, som er ydet dem af Den kulturelle Fonds midler. Tilskuddet fra Den kulturelle Fond til De danske Folkemusikskoler har senest i 1975 udgjort i alt 375.000 kr. Skolernes samlede udgiftsbudgetter balancerede i 1974-75 med et beløb på i alt 5 mill. kr.

Af fondens tilskud går ca.  $\frac{3}{5}$  videre som driftsstøtte til de musikskoler, der er tilknyttet sammenslutningen, medens resten går til sammenslutningens centrale virksomhed, herunder til gennemførelse af det årlige stævne på Ryslinge Højskole.

Fra Den kulturelle Fond er der også ydet tilskud til andre musikskoler, f. eks. i lejrskoler.

Fra de egentlige kommunale musikskoler er der i stadig stigende omfang indkommet ansøgninger til kulturministeriet om statstilskud til supplerung af de kommunale tilskud og elevbetalingen, men indtil dato har ministeriet kun set sig i stand til at yde økonomisk bistand (sammen med Ringkøbing amt) til midlertidig opretholdelse af Holstebro Musikhøjskole i dens nuværende skikkelse. Værdien af lokalt at knytte en gruppe professionelle pædagoger og musikere som lærere til skolen har vist sig ikke blot i Holstebro, men også i en række andre kommuner.

Sådanne skoler og deres sammenslutninger bør fremtidigt kunne støttes af staten i øget omfang, men i almindelighed kun i sådanne tilfælde og i en sådan udstrækning, hvor der foreligger en særlig kommunal indsats, som går ud over den sædvanlige kommunale støtte til skolernes frivillige musikundervisning.

Desuden vil bestemmelsen kunne anvendes til støtte af eventuelle musikskoler af anden art eller andre former for musikundervisning, f. eks. instruktionsvirksomhed bl. a. ved stævner og lignende, for såvidt en sådan virksomhed ikke er omfattet af andre bestemmelser i forslaget.

Det er et problem for den videre vækst af musikundervisningen, både for såvidt angår omfang og niveau, at der ikke er det fornødne antal kvalificerede undervisere til rådighed i og uden for folkeskolen.

Situationen må beskrives som ganske uholdbar.

Et afgørende fremskridt må imidlertid ses i det initiativ, som man fra konservatorieside har taget til et snævrere samarbejde med landets seminarier. Uddannelsen fra undervisningsåret 1972-73 i faget Almen Musikpædagogik (AM-pædagoger), hvor undervisningen i pædagogik, psykologi og undervisningslære finder sted på seminarierne, vil uden

tvivl virke fremmende for musikundervisningen i folkeskolen. Som nævnt i bemærkningen til kap. 1 har kulturministeren til løsning af disse problemer nedsat to musikpædagogiske udvalg under Statens Musikråd.

Sammenfattende kan det bemærkes, at der med en mulighed ifølge folkeskoleloven for kommunerne til at tilbyde musikundervisning i fritiden og med en effektiv støttemulighed for den øvrige musikskolevirksomhed i henhold til nærværende lovbestemmelse vil være tilvejebragt et sundt grundlag for et bredt tilbud om musikundervisning til alle interesserede.

Til nr. 2).

I indledningen og bemærkningerne til nr. 1) er der gjort rede for musikundervisningen og dens grundlæggende betydning for udviklingen af et musikliv. Svarende hertil er det af afgørende betydning, at de ved musikundervisning eller på anden måde skabte musikalske udfoldelsesmuligheder søges støttet og videreudviklet særlig inden for amatørmusikudøvelsens hovedområder, kor-, orkester- og ensemblevirksomheden.

Denne virksomhed er af så fundamental betydning for dansk musikliv, at der bør kunne ydes økonomisk støtte til disse formål.

Herpå sigter forslaget i nr. 2).

Amatørers udøvelse af musik har – som det allerede er blevet understreget – primært en menneskelig og musikalsk egenverdi, og hertil kommer, at den, ikke mindst når det sker i et fællesskab med andre, bidrager til at styrke interessen og forståelsen for musikudøvelsen og musiklivet i almindelighed.

Endvidere danner amatørkorene og -ensemblerne et naturligt udgangssted for rekrutteringen af professionelle sangere og musikere. I forbindelse hermed bør også nævnes den meget positive udvikling, der er i gang i samarbejdet mellem professionelle musikere, musikpædagoger og amatørmusikere, og som blandt andet giver sig udslag i stadig stigende medlemstal af professionelle i amatørmusik-organisationerne. En videre udvikling af dette samarbejde vil øge amatørernes mulighed for indsats i det lokale musikliv, jfr. bemærkningerne til nr. 5), side 15.

Størstedelen af amatørmusikken er sammen med amatørteatret etableret i et nært samarbejde i Samrådet for Amatørkor-, -orkestre og -teatre. Samrådet er repræsentativt for ca. 25.000 kunstnerisk skabende og udøvende musikamatører, som er samlet i to hovedorganisationer, en for korene og en for instrumentalmusikken.